

Hiob 17

Septuaginta (LXX)

- 1 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω
- 2 λίσσομαι κάμων καὶ τί ποιήσας
- 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι τίς ἐστὶν οὗτος τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω
- 4 ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυσας ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτούς
- 5 τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν
- 6 ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην
- 7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων
- 8 θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη
- 9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος
- 10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ οὐ γὰρ εὕρισκω ἐν ὑμῖν ἀληθές
- 11 αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου
- 12 νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους
- 13 ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ οἶκος ἐν δὲ γνώφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνὴ
- 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν
- 15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι
- 16 ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα